

Bijlage 2. — Bemonstering en analyses van de emissies van de stoffen vermeld in artikel 18

De monsters worden genomen over hoogstens vier crematiecyclussen of over een dag indien hij minder dan vier cyclussen bevat. De eerste crematie wordt noodzakelijkerwijs in aanmerking genomen.

Een crematiecyclus wordt omschreven als de eigenlijke tijdsduur van het crematieproces, namelijk vanaf de sluiting van de deur na het inschuiven van de lijkstaf tot de opening ervan voor de ontassingshandeling.

1. Meting van O₂

De ijking van de O₂-analyser wordt doorgevoerd tegen de atmosferische waarde die geacht wordt gelijk te zijn aan 20,95 %.

Indien mogelijk wordt de controle bij 15 % O₂ uitgevoerd (meting d.m.v. het paramagnetisme).

2. Continuummeting van de verontreinigende stoffen (SO₂, CO, CO₂, NO_x, COT)

De gassen worden via een verwarmde filter opgezogen, vervolgens afgekoeld door een koelingssysteem bij een temperatuur van ongeveer 5 °C (om het water dat zich in de rook bevindt te verwijderen) vooraleer ze naar de analysers afgevoerd worden. Daarentegen worden de niet-verbrande koolwaterstoffen (of totaal organische koolwaterstof) warm genalyseerd bij een temperatuur van 200 °C (technologie FID).

De debiet- en temperatuurschommelingen in de gaseffluenten bij de emissie hebben geen invloed op die parameters.

De bij 11 % O₂ verbeterde resultaten worden berekend over het gemiddelde van de resultaten of over de momentwaarden.

3. Incidentele meting van de verontreinigende stoffen (stofjes, dioxines, formaldehyde, HCl, Hg, Pb)

De monsters van stofjes, metalen en dioxines worden over het geheel van de crematiecyclus genomen.

De vochtigheidsconcentratie in de rook wordt bepaald over de gezamenlijke duur van de monsternemingen.

De monsters van HCl en formaldehyde worden per crematiecyclus genomen.

De resultaten, uitgedrukt per Nm³sec, worden berekend op basis van het gemiddelde van de debieten van de gasachtige effluenten, van hun reële vochtigheid en temperatuur per crematiecyclus (die overeenstemt met de bemonsteringsperiode).

Het debiet wordt continu gemeten en het gemiddelde over de crematiecyclus berekend.

4. Bemonsteringspunt

De metingen van de verontreinigende stoffen worden uitgevoerd op een vast punt dat geacht wordt representatief te zijn van het gemiddelde van de over de meetsectie geregistreeerde snelheden.

De snelhedenkaart wordt tot stand gebracht gedurende een stabiele werkingsperiode van de crematie-eenheid (in de voorverwarmingsfase, branders van de verbrandingskamer en van de naverbranding in werking).

Gezien om te worden gevoegd bij het besluit van de Waalse Regering van 3 juni 2010 tot bepaling van de sectorale voorwaarden voor de crematoria en tot wijziging van het besluit van de Waalse Regering van 30 juli 1994 betreffende de ziekenhuis- en gezondheidsafval.

Namen, 3 juni 2010.

De Minister-President,

R. DEMOTTE

De Minister van Leefmilieu, Ruimtelijke Ordening en Mobiliteit,

Ph. HENRY